

နေ့စိုင်းသော်

စုရှုနေမလေး မေဝံရှား

သီလက်ကောက်ဘုရား

May San Sharr ♥ Truth

(၁)

ထုံးစံအတိုင်း ဤလမ်းမကြီးက ကားအသွားအလာ ရှုပ်ထွေးနေသည် ။ ရုံးချိန်အလုပ်ချိန်မို့ လမ်းဖြတ်ကူးသူ သွားလာလှုပ်ရှားသူကလည်း များမှ များ ။ လမ်းဘေးဈေးသည် တွေကလည်း ဆိုင်ခင်းစ။

ကားဖြူကလေး တစ်စင်းက ဤလမ်းမကြီးအတိုင်း မောင်းနှင်လာပြီး တစ်လမ်းသွား လမ်းသွယ်တစ်ခုသို့ ချိုးဝင်လိုက်သည် ။

ကားမောင်းလာသူမှာ လူကြီးလူကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်သည် ။ မျက်မှန်တပ်ဆင်ထားပြီး ဆံပင်ကို သေသေသပ်သပ် နောက်လှန်ပြီးထားသည် ဖြစ်ရာ မဟာနဖူးနှင့် ခန့်ခန့်ညားညား ရှိလှ၏။ တည်ကြည်သော ရုပ်လက္ခဏာနှင့် အတူ လည်ကတုံး ရှပ်ဖြူ၊ သနပ်ခါးရောင် တိုက်ပုံတို့ ကို ဝတ်ဆင် ထားပေရာ ပို၍ ပင် တင့်တယ်နေပေသည် ။

သူသည် အေးဆေးစွာပင် ကားကို လမ်းသွယ်ထဲ မောင်းလာသည် ။ လမ်းသွယ်က မူလအတိုင်းဆိုလျှင် ကားနှစ်စီး ယှဉ်မောင်းနိုင်သည် ဆိုရငြား လမ်းတွင်းရှိ အိမ်များ ၊ ကုမ္ပဏီများမှ ကားများက လမ်းတစ်ခြမ်းတွင် ရပ်နားထားပေရာ လမ်းသည် ကားတစ်စီးသာလျှင် သွား၍ ရပေတော့သည် ။ ပြီးတော့ လူသွားလူလာကလည်း ရှိနေသေး၏။

ထို့ကြောင့် ပင် လူကြီးလူကောင်း မောင်းနှင်လာသော ကားဖြူကလေးသည် မြန်မြန်မောင်း၍ မရ။ ရှေ့မှ သွားနေသော ကား၏ နောက်မှ သာ ဖြည်းဖြည်းသက်သာ မောင်း၍ လိုက်နေရ၏။

ဖြစ်ချင်တော့ ရှေ့မှ သွားနေသော ကားမှာ ဆလွန်းကားလေး မဟုတ်ဘဲ ရေသန့်ဘူးများ တင်ဆောင်လာသည့် ကုန်တင်ကားကြီး ဖြစ်နေ၏။ ထိုရေသန့်ကားက အိပဲ့အိပဲ့ သွားနေရာမှ ရုတ်တရက် ထိုးရပ်သွားသည် ။ ကားဖြူကလေးသည် လည်း ရေသန့်ကားနောက်မှ ချက်ချင်း ဘရိတ် အုပ်ကာ ရပ်လိုက်ရ၏။

လူကြီးလူကောင်း ကားမောင်းသူက ကားပေါ်မှ နေ၍ ရှေ့ကားကို ဘာဖြစ်တာလဲဟူသော အကြည့်ဖြင့် လှမ်းကြည့်သည် ။

ရေသန့်ကားကြီးပေါ်မှ ကားဒရိုင်ဘာ ဖြစ်ဟန်တူသူက ကားပေါ်မှ ခုန်ဆင်းကာ ကားစက်ဖုံး ကို ဖွင့်၍ ကြည့်နေသည် ။

"တောက်... အရေးထဲမှ ကွာ"

ကားဖြူကလေးပေါ်မှ လူကြီးသည် စိတ်တိုစွာ တောက်ခေါက်ရေရွတ်လိုက်သည် ။

သူ့အနေနှင့် နေ့စဉ် ဤလမ်းကို ဝင်နေရ၏။ မဝင်၍ လည်း မဖြစ်။ သူ၏ ကုမ္ပဏီခွဲလေး တစ်ခုမှာ ဤလမ်းထဲတွင် ရုံးခန်းဖွင့်ထားသည်လေ။ သူ၏ ကုမ္ပဏီပင်မရုံးကြီးမှာ ဆိတ်ငြိမ်ရပ်ကွက်၊ လူကုံထံရပ်ကွက်ကြီး၌ ဖွင့်ထားသည် မှန်သော်လည်း လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှု၊ ဖောက်သည်များ အလုပ် ချင်းဆက်နွှယ်နိုင်ရန် ဤသို့ ရုံးခွဲဖွင့်လှစ်ထားခြင်း ဖြစ်သည် ။

ထိုရုံးခွဲသို့ သူသည် နေ့စဉ်လာနေကျ၊ ဤအချိန် ပုံမှန်။

လုပ်ငန်းတွေ ကြည့်ရ စစ်ဆေးရသည် ။ လိုအပ်သည် များ မှာ ကြားရသည် ။ လက်မှတ်ထိုးသင့် သည် များ ထိုးရသည် ။ တွေ့ဆုံသင့်သူများ လက်ခံတွေ့ဆုံရသည် ။ အလုပ်ပြီးလျှင် ဤရုံးခွဲမှ နေ၍ ကုမ္ပဏီသို့ ပြန်

ရသည် ။

အချိန်က သူ့အဖို့ ရွှေ၊ သူ့အဖို့ ငွေ။

ယခုတော့ မလိုအပ်ဘဲ အချိန်က ကြန့်ကြာနေသည် ။

ထို့ကြောင့် သူ စိတ်တိုသွားရခြင်း ဖြစ်သည် ။

ရေသန့်ကားမှ ဒရိုင်ဘာက ကားစက်ခေါင်းကို ဟိုနှိုက်ဒီနှိုက် နှိုက်
နေဆဲ။ တော်တော်နှင့် ပြင်၍ ရမည့် ပုံ မပေါ်။

ကားဖြူလေးပေါ်မှ လူကြီးက ကားကို နောက်ပြန်ဆုတ်၍
လမ်းမကြီးတစ်နေရာ၌ ကားရပ် ထားပြီး လမ်းလျှောက်ပြီးမှ ပြန်ဝင်
လာရန်ပင် စိတ်ကူးမိလိုက်၏။

သို့သော် ယင်းသို့လည်း မဖြစ်နိုင်။

ကားဖြူကလေး၏ နောက်တွင် ကားတစ်စီးက ထပ်၍ ရပ်နေပေပြီ။
ထိုဆလွန်းကားလေး နောက်မှာ လည်း ကားအချို့က ထပ်၍ ရောက်
လာပြန်သည် ။ နောက်ကြောင်းပြန်ဆုတ်၍ မရတော့။

ရှေ့မှ ပိတ်၊ နောက်မှ ပိတ် ဖြစ်သွားသည် ။

ကားဖြူကလေး၏ နောက်မှ မီးခိုးရောင် ဆလွန်းကားပေါ်မှ ကား
မောင်းသူ မိန်းကလေးက ရှေ့က ကားပိတ်ရခြင်းအကြောင်းကို သေချာ
သိပုံမရ။ ကားဟွန်းကို ‘တီ’ခနဲ နှိပ်၏။

ဟွန်းမတီးရနယ်မြေ ဖြစ်သော်လည်း သူမက စိတ်တိုကာ လောကြီး
နေသည့် အကြောင်းကို ပြသလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည် ။

ကားဖြူကလေးပေါ်မှ လူကြီးသည် လည်း စိတ်ပို၍ အိုက်သွားသည်

ထိုအချိန်တွင် ပင်...

လမ်းကို ဟိုဘက်သည် ဘက် ဖြတ်၍ ဆွဲထားသော ဆောက်လုပ်နေသည့် အဆောက်အဦမှ Safety First ဟူသော ဗီဒီယိုဆိုင်းဘုတ်ရည်ကြီးက တစ်ဖက်မှ ကြိုးပြတ်ကာ အောက်သို့ ပြုတ်ကျပြီး တန်းလန်းဖြစ်သွားသည်။ ။

ဤနေရာ၌ ...

တစ်ဖက်က ဆောက်လုပ်နေဆဲ ဖြစ်ပြီး လတ်တလော ရပ်ထားသည့် အဆောက်အဦကြမ်း။ ယင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်က အန္တရာယ်ရှိ၍ စည်ပင်သာယာမှု ဖျက်ရန် အမိန့်ထွက်လာသောကြောင့် စတင်ဖျက်နေသော အဆောက်အဦ ရှိနေသည်။ ။

ယင်းအဆောက်အဦနှစ်ခုကို တာဝန်ယူ၍ ပြန်လည်ဆောက်လုပ်သည့် မှာ ဆောက်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီ တစ်ခုတည်း ဖြစ်ပုံရသည်။ ။ အဆောက်အဦနှစ်ခုကို ပေါင်း၍ Safety First ဟူသော အန္တရာယ် ကင်းရေးသည် ပထမဆုံးသည့် သတိပေးကြော်ငြာအား ဗီဒီယိုဖြင့် ချိတ်ဆွဲထားခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုဗီဒီယိုက တစ်ဖက်ဖျက်လက်စ အဆောက်အဦဘက်မှ ချိတ်ထားသော ကြိုးစ ပြတ်ကျ သွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ထိုကြောင့် တန်းလန်းဖြစ်သွားသော ဗီဒီယိုစဉ် တစ်ဖက်စွန်း အစိတ်အပိုင်းမှာ ကားဖြူ ကလေး၏ ရှေ့မှန်ပေါ်သို့ ကျသွားသည်။ ။

ကားဖြူကလေးပေါ်မှ လူကြီး ပို၍ စိတ်တိုသွားသည်။ ။

ကားပြတင်းပေါက်မှ ခေါင်းပြုကာ...

"ဟေ့... လုပ်ပါဦးကွ၊ ဆိုင်းဘုတ်က မှန်ပေါ်ကျပြီး ဖုံးနေပြီ။ ဘာမှ

မမြင်ရတော့ဘူး"

အော်လိုက်သည်။ ။

အော်သာအော်သည် ၊ မည်သူမျှ ဂရုမပြု။ အော်သံက ဆူညံနေသော ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မကြား ရတာလည်း ဖြစ်နိုင်သလို ယင်းဗီဒီယိုနှင့် မသက်ဆိုင်ကြ၍ အာရုံမဝင်စားကြခြင်း ဖြစ်နိုင်၏။

ယနေ့ ဆောက်လုပ်ရေး အလုပ်ခွင်မှာ က အလုပ်သမားများ မရှိ။ အလုပ် ခေတ္တ နားထားပုံ ရသည်။ ။

ပြုတ်ကျသွားသော ကြိုးစာအနီးတွင် စောစောပိုင်းက လူတစ်ယောက် ရှိနေခဲ့သော်လည်း ထိုသူကလည်း အဆောက်အဦအောက်ဖက်သို့ ဆင်းသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ။ ကျန်ရှိနေသော ဗီဒီယို၏ အခြားတစ်ဖက်စွန်း ဖျက်လက်စ အဆောက်အဦပေါ်မှာ လည်း လူမရှိ။

မည်သည့် တုံ့ပြန်မှုမှ မရ၍ ကားဖြူကလေးပေါ်မှ လူကြီးအဖို့ စိတ်တိုနေသည့် အပေါ်တွင် ထပ်ဆင့်စိတ်တိုစရာ ဖြစ်သွားသည်။ ။

အရေးထဲမှာ နောက်ကားမှ မိန်းမချောလေးကလည်း ကားဟွန်းကို တတိတိ နှိပ်နေပြန်သည်။ ။ ရှေ့ကားကြီးကလည်း မထွက်နိုင်သေး။

"ဒုက္ခ... ဟေ့... နောက်က ဟွန်း စွပ်မနှိပ်နဲ့ ကွ။ ရှေ့မှာ ကားပိတ်နေတာ"

ကားဖြူလေးပေါ်မှ လူကြီးသည် နောက်သို့လှည့်အော်ရင်း ကားပေါ်မှ တံခါးဖွင့်၍ ဆင်း လိုက်သည်။ ။

ထိုအချိန်တွင် ဆောက်လက်စ အဆောက်အဦပေါ်မှ ဆင်းလာသူ ပီနီညောင်ညောင် ဝါးခြမ်း ပြားလူသားက လှေကားမှ နေ၍ အခြားတစ်ဖက်သို့ လျှောက်ထွက်သွားသည်။ ။

လူကြီး အပေါ်သို့ မော့ကြည့်သည်။ ။

"ဟေ့... အပေါ်မှာ လူရှိလား၊ မင်းတို့ ဗီနိုင်း ဆွဲတင်ဦးကွ"

အော်ပြောသည်။ ။

သို့သော် အပေါ်မှာ လူရိပ်လူယောင် မမြင်ရ။ လှုပ်ရှားမှု မတွေ့ရ။ လူ
မရှိခြင်း ဖြစ်နိုင်၏။

"စည်းကမ်းလည်း မရှိ။ နည်းလမ်းလည်း မကျဆိုတာ အဲ့ဒါပဲ"

လူကြီးအဖို့ စိတ်တိုစရာချည်းသာ။

နောက်ဆုံးတွင် စိတ်တိုမှုတွေ ပေါင်းကာဒေါသဖြင့် သူ၏ ကားဖြူက
လေး ရှေ့မှန်ပေါ် တစ်ပိုင်းပြုတ်ကျကာ တင်နေသည့် ဗီနိုင်းစကို ဆွဲယူဖ
ယ်ရှားလိုက်သည်။ ။

သူ၏ ဆွဲယူဖယ်ရှားလိုက်ပုံမှာ လောကြီးနေသဖြင့် ဆောင့်ဆွဲလိုက်
သလို ဖြစ်သွားပုံ ရသည်။ ။

ကျန်ရှိနေသော ဗီနိုင်း၏ အခြားတစ်ဖက်စအပေါ်တွင် ချည်ထား
သော ကြိုး၏ အရင်း ဖြစ်သော ဝါးလုံးမှာ ဆွဲလိုက်သော အရှိန်ဖြင့် ပြု
တ်ထွက်သွားသည်။ ။ ထိုဝါးလုံးမှာ ငြိမ်းဆင်ထား သော ဝါးများ ထဲမှ တ
စ်လုံးဖြစ်သည်။ ။ ငြိမ်းဆိုသည် မှာ အခိုင်အခံ တုပ်နှောင်ထားရခြင်း ဖြစ်
ပါလျက် ထိုဝါးလုံးက အဘယ်ကြောင့် အလွယ်တကူ ပြုတ်ထွက်သွားရ
သနည်း။

ထိုဝါးလုံးသည် ချည်ထားသော ကြိုးပြုတ်ထွက်ကာ အောက်မှ ဗီနိုင်း
၏ အလေးချိန်၊ လူကြီး ၏ ဆွဲအားပေါင်းကာ ယမ်းထွက်သွားပြီး အနီးရှိ
ဖျက်လက်စ အုတ်နံရံကို သွားရိုက်သည်။ ။

ထိုအခါ အုတ်နံရံမှ အုတ်ခဲများ ဝေါခနနဲ ပဲ့ထွက်ကာ အောက်သို့ ပြုတ်ကျကုန်တော့သည် ။ အဆောက်အဦမှာ ဟောင်းနွမ်းနေပြီး ဖျက်လက်စ ဆိုသော်ငြားလည်း အုတ်နံရံမှာ ဝါးလုံးနှင့် ရိုက်မိရုံမျှဖြင့် ပြိုကျစရာအကြောင်း စင်စစ်တွင် မရှိ။ သို့သော် စီ၍ တင်ထားသော အုတ်ခဲများ ပမာ ဆယ့်လေးငါးလုံး ပြုတ်ကျသွားသည် မှာ ကံကြမ္မာဟု ဆိုရလေမလား။

ကျလာသော အုတ်ခဲ ဆယ့်လေးငါးလုံးမှာ လေးထပ်အမြင့်မှ ကျလာရခြင်းဖြစ်ရာ အရှိန်ပြင်း လှ၏။

ဗီနိုင်းကို ဆွဲဖြုတ်လိုက်သော ကားဖြူကလေး မောင်းသူ လူကြီးမှာ အပေါ်မှ သူ့တည့်တည့် ကျလာသော အုတ်ခဲများကို ရုတ်တရက် မြင်လိုက်ရသော်လည်း ရှောင်ချိန် မရတော့။ မရှောင်တိမ်း နိုင်တော့။

အုတ်ခဲများက သူ၏ ခေါင်းနှင့် ကိုယ်ပေါ်သို့ ဆက်ကာဆက်ကာ ကျလာခဲ့ပေပြီ။

"ဖောင်း... ဖောင်း..."

"ခွပ်... ဒုတ်...."

"အား..."

"ဟာ... အုတ်ခဲတွေ ပြုတ်ကျလာတယ်ဟေ့"

"ဘေးဖယ်ကြ.... ဘေးဖယ်ကြ"

အုတ်ခဲများ ကျ လာပြီး ကားပေါ်နှင့် လူပေါ်ကျသံ၊ လူကြီး၏ အော်သံ၊ ဘေးမှ လမ်းသွား လမ်းလာ များ အော်သံ တစ်ပြိုင်တည်းလိုလို ပေါ်ထွက်လာသည် ။

အဖြစ်က ဆိုးလေစွ။

လူကြီးပေါ်သို့ စုပြုံကျလာသော အုတ်ခဲများမှာ လူကြီး၏ ခေါင်းနှင့် ကိုယ်ပေါ်သို့ အဆက် မပြတ် ကျလာခြင်းဖြစ်ရာ လူကြီးမှာ ပလက်ဖောင်းပေါ်သို့ အော်ဟစ်လဲကျသွားတော့သည်။ ။

ခေါင်းကို အုတ်ခဲနှင့် ထုလိုက်သည့် ပမာ ဖြစ်၍ လူကြီးမှာ ဆန့်ငင် ဆန့်ငင် ဖြစ်နေ၏။

"ဟာ... လုပ်ကြပါဦး...။ ဟိုမှာ ထိသွားပြီ"

"ခေါင်းကို ထိတာကွ"

လူများ ဝိုင်းအုံလာ၏။ သို့သော် မည်သူမျှ လူကြီးအနားသို့ မကပ်ရဲကြ။ ကားဖြူကလေး နောက်မှ မီးခိုးရောင်ကားပေါ်မှ မိန်းမချောလေးကလည်း ပြေးဆင်းလာကာ ကြည့်၏။ ကြည့်ပြီး တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေသည် ။ မိုးပြာရောင် ဝမ်းဆက်ကလေး ယိမ်းယိမ်းခါခါနှင့် ဘရိတ်ဒန့်ဆွဲနေ သည့် လား မှတ်ထင်ရ၏။

"အမယ်လေး... သွေးတွေလည်း ထွက် လာပြီ။ သူ သေလိမ့်မယ်။ လုပ်ကြပါဦး"

ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြသူများ ထဲမှ မိန်းမကြီးတစ်ဦးက အော်၏။

လူကြီးမှာ ဆန့်ငင်ဆန့်ငင် ဖြစ်နေဆဲ။

လူအုပ်ကြားထဲသို့ မျက်မှန်နှင့် လူရွယ်တစ်ဦးသည် လည်း တိုးဝှေ့၍ ကြည့်၏။ သူက အအေး ဘူးတစ်ခုကို စုတ်တံနှင့် စုတ်၍ သောက်ရင်း ကြည့်သည် ။ မျက်နှာက အေးအေးဆေးဆေး။ အမူ အရာက မတုန်မလှုပ်။

"လုပ်ကြပါဦး... သူ သေလိမ့်မယ်"

"ဆေးရုံပို့မှ ထင်တယ်"

"ရဲစခန်းကို အကြောင်းကြားရမှာ ကွ"

လူများက တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝိုင်းပြောနေ၏။ သို့သော် မည်သူမျှ ရှေ့ထွက်မလာ။ မည်သူမျှ လူကြီးအား ဝင်၍ မပွေ့၊ ဝင်၍ မ၊မ။

"ဒီအတိုင်းပဲ ထားဟေ့၊ ရဲကို အကြောင်းကြားလိုက်ပြီ။ ရဲတွေ လာလိမ့်မယ်။ မထိနဲ့ ... မကိုင်ကြနဲ့ ။ ရဲတွေ ရောက်မလာခင် ထိလို့ ကိုင်လို့ ရွှေ့လို့ မရဘူး"

လူကြီးတစ်ဦးက ဝင်လာရင်း ပြောသည် ။ သူက ဗဟု သုတ ရှိပုံရ၏ ။ ကြည့်ရင်းမှ ရှေ့တိုး လာသူများကိုပင် လက်ဖြင့် ကာထားသည် ။

"ဒီအတိုင်းထားရင် သေသွားလိမ့်မယ်။ ဆေးရုံ အရင်ပို့ရမှာ ပေါ့"

အသံတစ်သံ... အမျိုးသမီးတစ်ဦး အသံ။

"မဖြစ်ဘူး၊ သွားကိုင်ရင် ပြဿနာတက်သွားမယ်"

စောစောက လူကြီး၏ စကား။

"အသက်က အရေးကြီးတယ်လေ။ အသက်ကို အရင်ကယ်ရမှာ မဟုတ်ဘူး လား၊ ရဲတွေ လာတဲ့ အထိ စောင့်ရင် သူသေသွားမှာ ပေါ့"

"မလောပါနဲ့ ၊ ဒါ တရားဥပဒေအတိုင်း လုပ်ရတာ။ ကိုယ့်သဘောနဲ့ ကိုယ် လုပ်လို့ မရဘူး"

"စာအုပ်ကြီးအတိုင်း လုပ်မနေပါနဲ့ ။ လူ့အသက်ကို စဉ်းစားမှာ ပေါ့"

"ဟာ... ခင်ဗျား မသိဘဲနဲ့ မပြောနဲ့ ။ အရင်တစ်ခါတုန်းက ခင်ဗျားပြောသလို လုပ်မိလို့ ကျုပ် ပြဿနာဖြစ်ဖူးပြီးပြီ"

မိန်းမသံ တိတ်သွား၏။

မတော်တဆဖြစ်သူ လူကြီး ဆန့်ငင်ဆန့်ငင် ဖြစ်နေသည် မှာ အရှိန် ပျော့လာ၏။ နှေးလာ၏။

မီးခိုးရောင်ကားမောင်းသူ မိန်းမချောလေးမှာ တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ကြည့်နေရှာ၏။

မျက်မှန်နှင့် လူရွယ်ကတော့ အအေးသောက်မပျက်။

"ဟော... ရဲကား လာပြီထင်တယ်"

"ရဲကားက ဝင်လို့ မရဘူး ဖြစ်နေတယ်၊ လမ်းပိတ်နေတယ်"

"ဟေ့... ရှေ့က ရေသန့်ကား... ထွက်လို့ မရသေးဘူးလားကွ"

အသံများ ...။

မကြာမီ ရဲများ ပြောလာသံ ကြားရသည် ။

"ဘေးဖယ်... ဘေးဖယ်... ရဲတွေ လာပြီ"

ထိုအချိန်၌ ပလက်ဖောင်းပေါ်မှ မတော်တဆဖြစ်ခဲ့သူ လူကြီးမှာ ငြိမ်သက်၍ သွားပေပြီ။ လုံးဝ မလှုပ်တော့။

ရဲနှစ်ဦး လူများကို တိုးဝှေ့ဖယ်ရှားကာ ဝင်လာသည် ။ တစ်ဦးက...

"နောက်ဆုတ်ပေးကြပါ"

ဟု အော်သည် ။ လူများ နောက်သို့ အနည်းငယ်ဆုတ်သွားကြ၏။

ရဲတစ်ဦးက လဲကျနေသော လူကြီးအနားတွင် မုဆိုးဒူးထောက် ထိုင်ကာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေး သည် ။ လူကြီး၏ ခေါင်းမှ သွေးများက ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ ၊ စစ်ဆေးကြည့်ရှုသော ရဲက ခေါင်းကို ခါရမ်းလိုက်သည်

"အသက်မရှုတော့ဘူး"

"ဆေးရုံပို့ရမယ်"

နောက် ရဲတစ်ဦးက ပြောသည် ။

"ဟေ့... ကားတွေရှင်းကွာ"

လူကြီးကို စစ်ဆေးခဲ့သူ ရဲက လှည့်၍ အော်လိုက်သည် ။

ထိုအချိန်တွင် ရှေ့မှ ရေသန့်ကားမောင်းသူက ကားစက်ကို နှိုး၍ ရသွားပြီး မောင်းထွက်သွား သည် ။ မတော်တဆဖြစ်သူ လူကြီး၏ ကားဖြူကလေးကို ရဲတစ်ဦးနှင့် အရပ်သားနှစ်ဦးက ရပ်ထား သော ကားများ ၏ ကြား လွတ်နေသော တစ်နေရာသို့ တွန်း၍ ရွှေ့ကြသည် ။ ထိုအခါ ကားဖြူကလေး ၏ နောက်တွင် ရပ်နေခဲ့သော မီးခိုးရောင်ကား ပေါ်သို့ မိန်းမချောလေး တက်သွားကာ မောင်းထွက် သွားသည် ။

ဝိုင်းအုံကြည့်ရှုနေကြသူများ အလို့လျှို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြသည် ။ အအေး သောက်နေ သူ မျက်မှန်နှင့် လူရွယ်သည် လည်း အေးဆေးစွာ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားသည် ။

လူရှင်းသွားသလို နောက်တွင် ပိတ်ရပ်နေခဲ့သော ကားများ လည်း လမ်းပွင့်၍ ဆက်ထွက် သွားကြသည် ။

ထိုအခါ ရဲကား ဝင်လာ၍ ရသွားသည် ။

ပြီးတော့ အရေးပေါ်လူနာတင်ကားလည်း အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း ရောက်ရှိလာသည် ။

(၂)

လူရှင်းသော စင်္ကြန်တစ်နေရာ၌ စောစောက အအေးသောက်၍ နေခဲ့သော လူရွယ်က သူ၏ ဟမ်းဖုန်းကို ထုတ်ကာ ဆက်နေသည်။ ။

"ဆရာကြီး... ကျွန်တော် လူအေးပါ။ ကိစ္စပြီးသွားပါပြီ။ အောင်မြင်ပါတယ် ဆရာကြီး။"

"....."

"ဟုတ်ကဲ့... ဟုတ်ကဲ့"

မျက်မှန်နှင့် လူရွယ်က ဖုန်းကို ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ ။

*

တိုက်ခန်းတစ်ခုအတွင်း၌ ကြောင်နက်ကလေးကို ရင်တွင် ပိုက်ကာ အမွှေးများကို လက် တစ်ဖက်ဖြင့် ညင်သာစွာသပ်ရင်း ဟမ်းဖုန်းဖြင့် စကားပြောနေသူတစ်ဦး ရှိသည်။ ။

ဟမ်းဖုန်းကို ကိုင်ထားသော ညာလက်မှာ လက်အစစ် မဟုတ်။ အတုဖြစ်သည်။ ။

သံလက်ကောက် ဖြစ်သည်။ ။

သာမန်လက်ပုံသဏ္ဌာန် မဟုတ်။

အဖျားတွင် ချွန်၍ ကောက်နေသော လက်ချောင်းများ ဖြစ်သည်။ ။ ထို

လက်ချောင်းများ ဖြင့် ဖုန်းကို ကိုင်ထားသည် မှာ အလွန်ကျွမ်းကျင်လှသည် ။

"ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော်တို့ ဘက်က တာဝန်ကျေပါပြီ။ လုံးဝ အန္တရာယ်ကင်းရှင်းပါတယ်။ ဘော့စ်ဘက်က..."

"....."

"ဟုတ်ကဲ့... ခုပဲ ကျွန်တော့်တပည့်ကို လွှတ်လိုက်ပါ့မယ်"

သံလက်ကောက်ပိုင်ရှင် ပြောနေသော ဖုန်းကို ပိတ်သည် ။ နောက်လက်တစ်ဖက် အကူအညီ ဖြင့် နံပါတ်များကို နှိပ်သည် ။

ပြီးလျှင် ဖုန်းကို သံလက်ကောက်ဖြင့် ကိုင်သည် ။

"ဝတုတ်လား"

"....."

"အေး... ကားပါကင် ကားနံပါတ် ၆၁/..... ပေါ်မှာ အထုပ်ကို သွားယူလိုက်၊ ပြီးရင် စုရပ် မှာ ပြန်စုမယ်၊ ဒါပဲ"

သံလက်ကောက်က ဖုန်းကို ပိတ်သည် ။

*

ကိုယ်ခန္ဓာ ပိန်ညောင်ရိုးနှင့် ဝတုတ်က ဖျတ်လတ်သွက်လက်မှု ရှိသည် ။ မိုးပျံပူဖောင်း ငါးလုံးကို စုကိုင်ကာ ပလာဇာ၏ ကားပါကင်ပေါ်မှာ လျှောက်သွားနေသည် ။

တစ်နေရာတွင် သူ၏ ပူဖောင်းများ ထဲမှာ နှစ်လုံး လွှတ်သွားသည် ။ မိုးပျံပူဖောင်းက နံရံအပေါ်ဘက် မျက်နှာကျက်တွင် တပ်ဆင်ထားသော CCTV ကင်မရာတွင် သွား၍ ချိတ် နေကြသည် ။

အခြားတစ်နေရာတွင် ဝတုတ်က သူ၏ ပူဖောင်းသုံးလုံးကို လက်မှ လွှတ်လိုက်ပြန်သည်။ ။

ပူဖောင်းသုံးလုံးက အပေါ်တက်သွားပြီး CCTV ကင်မရာတွင် သွား၍ ကပ်နေသည်။ ။

ဝတုတ်သည် ရပ်ထားသော ကာများ ရှိရာသို့ လျှောက်သွားသည်။ ။
ဖြတ်သွားရင်း ကားနံပါတ်များကို မသိမသာ မျက်လုံးကစား၍ ကြည့်လျက်ရှိသည်။ ။

ထိုအချိန်တွင် ကားတစ်စီးက ပူးခနဲ မောင်းထွက်သွားသည်။ ။

ထိုကားထွက်သွားရာ နေရာအနီး၌ အနက်ရောင်ကားတစ်စီး ရပ်ထား၏။ ကားနံပါတ်က ၆၁/.....။

ဝတုတ် ကားနား ကပ်သွားသည်။ ။

၆၁/..... ကား၏ နောက်ဘက်တံခါးက ဟလျက် ရှိ၏။ နောက်ဘက်ထိုင်ခုံပေါ်တွင် စက္ကူ ထုပ်တစ်ထုပ် ရှိနေသည်။ ။

ဝတုတ်က ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်ဝှေ့၍ အကဲခတ်လိုက်သည်။ ။

ပြီးနောက် အထုပ်ကို လှမ်းယူသည်။ ။

အသင့်ပါလာသော ကျောပိုးအိတ်ထဲသို့ အထုပ်ကို ထည့်လိုက်သည်။ ။

ပြီးလျှင် ကားတံခါးကို အသာအယာ ပိတ်လိုက်ကာ နေရာမှ အေးဆေးစွာ ထွက်၍ သွားသည်။ ။

လှေကားဘက်ဆီသို့...။

စုရပ်အခန်း၌ လူစုံ ရှိနေသည်။ ။

ဆုံလည်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် သံလက်ကောက် ဘဂျမ်းက ကြောင်နက်ကလေးကို ညင်သာစွာ ပွတ်ရင်း တည်ငြိမ်စွာ ထိုင်နေ၏။

ဝတုတ်တင်ပေးထားသော အထုပ်ကို သူက လှမ်းကြည့်ပြီး...

"ပင်ပန်းသွားကြပြီ"

ဟု ဦးစွာ ပြောသည်။ ။

ရှေ့တွင် ရပ်နေသူ လေးယောက်ရှိ၏။ လက်ကလေးများ ရှေ့တွင် ချ၍ ခပ်ရိုးရိုးကလေး တစ်ခု တသေ ရပ်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

တစ်ဦးမှာ ဝတုတ်ဖြစ်သည်။ ။

ဝတုတ်ဆိုသူမှာ ပိန်ညောင်ညောင် ငါးဖောင်ရိုး ဖြစ်၏။

ဒုတိယတစ်ဦးမှာ မျက်မှန်နှင့် လူရွယ်ဖြစ်သည်။ ။ မျက်မှန်လူအေးဟု ခေါ်သည်။ ။ သူက ခပ်အေးအေးပင် ဖြစ်၏။

တတိယတစ်ဦးမှာ မီးခိုးရောင် ကားကလေးကို မောင်း၍ ကားဖြူကလေးနောက်မှာ ရပ်ခဲ့သူ မိန်းမချောလေး ဖြစ်သည်။ ။ သူမကမူ မိန်းကလေးဖြစ်၍ ကြောက်တတ်ပုံရသည် မထင်ပါနှင့်။ ။ ပြုံးပြုံးကလေး ဖြစ်သည်။ ။ ချောမူယာ ဟု ခေါ်သည်။ ။

စတုတ္ထတစ်ဦးမှာ ရေသန့်ကားမောင်းသူ ဒရိုင်ဘာ ဝင်းထွဋ် ဖြစ်သည်။ ။

"မင်းတို့ အောင်မြင်စွာ လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့လို့ ချီးကျူးပါတယ်"

သံလက်ကောက်ဘဂျမ်းထံမှ စကားသံ ထွက်လာ၏။

"ညကျရင် မင်းတို့ ကို ပွဲလေးတစ်ပွဲ လုပ်ပြီး ဂုဏ်ပြုမယ်။ အဲဒီပွဲမှာ

မင်းတို့ အတွက် ထိုက်တန် တဲ့ လုပ်အားခကိုလည်း ပေးမယ်။ သဘော ကျရဲ့ လား။"

"ဟုတ်ကဲ့"

အားလုံးပြိုင်တူ...

"ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ ဝတုတ်..."

"ခင်ဗျာ"

"မင်း ဆေးလိပ်ဖြတ်ရလိမ့်မယ်၊ ဒီနေ့ မင်း တိုက်ပေါ်က ဆင်းလာတဲ့ အချိန်မှာ မင်းသောက် နေတဲ့ စီးကရက်ကို ခါးချိုးပြီး မင်း ပစ်ချခဲ့တယ်၊ ဒါကို လူအေးကတွေ့လို့ ကောက်ယူလာခဲ့ရတယ်"

ဝတုတ် ခေါင်းငုံ့သွားသည် ။

"တို့ က ဘာတစ်ခုမှ သဲလွန်စ မကျန်စေဘဲ ပိပိရီရီလုပ်ရတာ။ သဲ လွန်စ တစ်ခုတွေ့တာနဲ့ ရဲ ကလိုက်လာမှာ ။ ရဲလိုက်လာရင် အန္တရာယ်ပဲ ။ နောင် မဖြစ်ပါစေနဲ့ ။ဒါ နောက်ဆုံးသတိပေးခြင်းပဲ"

"ဟုတ်ကဲ့"

"လူအေး..."

"ဗျာ..."

"အဖွဲ့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်အနေနဲ့ မင်း တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် လုပ်တတ် တာ ကောင်းတယ်၊ သွေး အေးဖို့ ဆိုတာ တို့ အလုပ်ရဲ့ အဓိက အချက်ပဲ"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ချောမူယာ ညည်းလည်း အိုက်တင်ကောင်းတယ်။ ဝင်းထွဋ်လည်း တာဝန်ကျေတယ်။ ရှေ့ဆက်မယ့်ခရီးမှာ အဲဒီလို ပိရီသေသပ်တဲ့ မတော်

တဆစ်ချိန်ကို ဆက်ထိန်းသွားရမယ်။ ကြားကြ လား။"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး"

တစ်မိန့်တည်းအောက်မှာ အားလုံး တစ်သံတည်း။

★

(၃)

"သတ္တဝါတစ်ခု ကံတစ်ခုပေါ့ တူမရယ်၊ ဖြစ်ချင်လို့ ဖြစ်သွားတာ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ၊ တရားနဲ့ပဲ ဖြေရမှာပေါ့"

စို့လာသော မျက်ရည်များကို တို့ သုတ်ရင်း ကြီးကြီးမြက ပြောသည်။
" သူမသည် တရားနာခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်းတို့ဖြင့် လေ့ကျက်ထားသူ ဖြစ်သည့် အလျောက် ပဋိဒေဝသောကကို တရားဖြင့် ဆင်ခြင်သုံးသပ်ကာ ဖြေသိမ့်နေပုံ ရှိ၏။"

"ရဲတွေကတော့ ဒါ မတော်တဆမှုလို့ပဲ ဆုံးဖြတ်တယ်... မမရှား"

တိမ်ပြာက ငိုသံနှင့် ဝင်ပြောသည်။ " သူမသည် မူ ဖခင် ရုတ်တရက် ဆုံးပါးရခြင်းအတွက် အားကိုးရာတောင်ကြီး ပြုလဲပြီဖြစ်သောကြောင့် ဖြေမဆည်နိုင် ဖြစ်နေပုံ ရသည်။ "

ကိုနေသော်နှင့် မေစံရှား အကြည့်ချင်း ဆုံသွား၏။

"ဒီ မတော်တဆက အရမ်းကို ထူးဆန်းတိုက်ဆိုင်နေသလားလို့ ရှားထင်တယ်၊ ကိုကိုကော"

ကိုနေသော် ခေါင်းညိတ်သည်။ " ထောက်ခံသည့် သဘော။ "

"ဟုတ်တယ် ရှား..."

နှုတ်မှ လည်း ထောက်ခံစကား ထပ်ဆင့်ပေါ်ထွက်လာသည်။ "

(၄)

ကိုနေသော်နှင့် မေစံရှားတို့ သည် ဖျက်လက်စ အဆောက်အဦးပေါ်သို့ တက်လာသည် ။ လောလောဆယ်တွင် အဆောက်အဦးက ဖျက်နေခြင်း မရှိ။

မတော်တဆ ဖြစ်သည့် နေ့ကအတိုင်း ဖြစ်သည် ။

နောက်ဆုံး ဖျက်လက်စအထပ်မှာ လေးထပ်ဖြစ်သည် ။

မေစံရှားနှင့် ကိုနေသော်တို့ သည် အထပ်၏ လမ်းမဘက်အခြမ်းအတိုင်း ဖြည်းဖြည်း လျှောက် လာပြီး တစ်နေ့က ပဲ့ကျသွားသည် ဆိုသော အုတ်နံရံများကို သေချာစွာ ကြည့်နေကြ၏။

"တိုက်က ဟောင်းနေပေမယ့် မဖျက်ခင်က လူနေလို့ ရတဲ့ အဆောက်အဦပဲ။ ဒီလောက်နဲ့ အုတ်တွေ ပြုတ်ကျစရာ အကြောင်းမရှိဘူး"

မေစံရှားက နံရံကို စမ်း၍ ကိုင်ကြည့်၊ ထုကြည့်ကာ မှတ်ချက်ပြုသည် ။

"မှန်တယ် ရှား..."

"ပြီးတော့ Safty Firstဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်က လမ်းကို ဟိုဘက် သည် ဘက် ဆွဲပြီး ဆွဲထားတယ် ဆိုတာကလည်း သဘာဝမကျဘူး၊ ဖျက်လက်စ ဒါမှ မဟုတ် ဆောက်လက်စ အဆောက်အဦမှာ ပဲ ချိတ်ရမှာ ပေါ့"

"အင်း... ဟုတ်တယ်"

"ဟိုမှာ ကြည့်စမ်း.. ကိုကို"

"ဘာလဲ... ရှား"

"ငြိမ်းတွေကို အသေအချာ တုပ်နှောင်ထားတာပါ။ အောက်ကနေ ဗီနိုင်းကို ဆွဲလိုက်ရုံနဲ့ ငြိမ်းကဝါးလုံးဟာ ပြုတ်ကျစရာ အကြောင်းမရှိလောက်ဘူး၊ ပြီးတော့ အကာအရံ နိုင်လွန်ပိုက်တွေ လည်း ရှိနေတယ်"

"ဒါဖြင့် ရှား ဘယ်လိုယူဆလဲ"

"မတော်တဆမှုစစ်စစ် မဟုတ်ဘဲ မတော်တဆမှု ဟန်ဆောင်ထားတဲ့ မတော်တဆမှုလို့ ထင် တယ်"

"ဘယ်လို"

"အလွန်ဉာဏ်သွားတဲ့ လူတစ်ယောက်က ဥပဒေကနေလွတ်အောင် ကြိုတင်ကြံစည် လုပ်ကြံ မှုပဲလို့ ယူဆတယ် ကိုကို"

ကိုနေသော်က မေစံရှားကို ဖျတ်ခနဲ စူးစမ်းကြည့်သည်။ ။ ထိုအကြည့်မှာ အပြုံးရိပ်နုနု လဲ့ခိုနေ သည်။ ။

"ရှားအတွေး သိပ်နက်နေပြီ ထင်တယ်၊ ထူးထူးဆန်းဆန်း ဖြစ်သွားရတာကို ကိုကို လက်ခံ ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် လုပ်ကြံမှုပဲလို့ ယူဆတာတော့ ရှား အစွဲအလမ်းကြီးတာများ လား"

"အဲဒီလို ကိုကို ပြောမယ်ဆိုရင် ပြောနိုင်ပါတယ်၊ ထို့အတူပဲ ရှားကလည်း ရှားအတွေးနဲ့ ရှား အဲသလို ယူဆချင်တယ်"

"ရဲတွေက ဒီနေရာကို စစ်ဆေးပြီးသွားပြီပဲ ရှားရယ်"

"မှန်ပါတယ်...၊ အဖြစ်အပျက်ကတော့ လုံးဝ မတော်တဆမှုပုံစံပါပဲ။ ဒါကြောင့် ရဲတွေက အဲဒီလို ယူဆတာ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒါပေမယ့်..."

မေစံရှား၏ စကား ရပ်သွားသည်။ ။

ကိုနေသော်က သိချင်စေဖြင့်...

"ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လဲ"

လှမ်းမေးသည်။ ။

"သေဆုံးသူ ဦးကြီးမြင့်က ရှားရဲ့ အဒေါ်ကြီးကြီးမြရဲ့ ခင်ပွန်းဖြစ်နေတယ်၊ အောင်မြင်နေတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် ဖြစ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ဦးလေးဦးကြီးမြင့် အောင်မြင်လာတာ တစ်မဟုတ်ချင်း ဆိုတော့ကာ တစ်ခုခု တွေးစရာ ဖြစ်နေခဲ့တယ်။"

အချိန်တိုတိုအတွင်းမှာ ဘာကြောင့် ဒီလောက် အောင်မြင်ခဲ့တာလဲ၊ နောက်ကနေ ပံ့ပိုးသူ ရှိနေလို့ လား၊ ဥပဒေနဲ့ မလွတ်ကင်းတာတွေများ လုပ်ခဲ့လို့ လား။ တွေးစရာ အများကြီးပဲ"

တစ်လုံးချင်း ဖြည်းညင်းစွာ ပြောသည်။ ။

"အဲ့ဒါ ငြင်းစရာ မရှိပါဘူး"

ကိုနေသော်က သဘောတူကြောင်း ဆိုသည်။ ။မေစံရှားက တစ်ဖက်မှ ဆောက်လက်စတိုက်ကို လှမ်းကြည့်ရင်း...

"ဦးလေးဦးကြီးမြင့်ကို ရှား လေ့လာရသလောက် အင်မတန် လျှို့ဝှက်သိပ်သူ ဖြစ်တယ်၊ သူ့လုပ်ငန်းတွေကို သူ့ဇနီးဖြစ်တဲ့ ကြီးကြီးမြက လည်း အကုန်အစင် မသိဘူး။"

ဒါပေမယ့် ရှား အထင်မှာ တော့ ဥပဒေနဲ့ မလွတ်ကင်းတာကို ဦးလေးဦးကြီးမြင့် မလုပ်ဘူး၊ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းပဲ။ အနောက်က ပံ့ပိုးသူက တော့ ရှိနိုင်တယ်။ ပြောရရင်... အမည်မဖော်တဲ့ နောက်က သူဌေးကြီး

တစ်ဦး ရှိနိုင်တယ်။ ကိုကို သိပါတယ်လေ။ တချို့က အရမ်းချမ်းသာနေကြတာပေမယ့် လူသိမခံကြဘူးလေ"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ဦးလေး ဦးကြီးမြင့်ဟာ အဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးရဲ့ နောက်ခံနဲ့ အချိန်တိုတိုအ တွင်းမှာ ကြီးပွားအောင်မြင်လာတာပဲ။ ဒါကြောင့် ဦးလေးဦးကြီးမြင့်မှာ စီးပွားပြိုင်ဘက်တွေက ဖြစ်စေ၊ နောက်က ပံ့ပိုးသူတွေရဲ့ ဆွေမျိုးတွေကဖြစ်စေ မလိုလားမှုတွေ ရှိနေခဲ့လိမ့်မယ်"

"အဲဒါတော့ ဖြစ်နိုင်တယ်"

"ရှားနဲ့ တစ်ကြိမ် စကားပြောစဉ်က ဦးလေးဦးကြီးမြင့် ပြောဖူးတာကတော့ နိမ့်နေတုန်းက လေတိုက်တာ မသိဘူး၊ မြင့်လာမှ လေတိုက်တာ သိရတယ်၊ အတိုက်ခံရတာမှ သွက်သွက်ခါပဲတဲ့ ။ အဲဒါကို ရှားက လောကဓံသဘော ပြောတာပဲလို့ ထင်ခဲ့တာ။ ဒီစကားဟာ အခု ဖြစ်ရပ်နဲ့ သက်ဆိုင်နေမလားလို့ အခု ရှားက တွေးကြည့်နေမိတယ်"

"ကဲပါ... ရှားရယ်၊ ရှား စိတ်ထဲမှာ တစ်စုံတစ်ခု သံသယရှိရင် စုံစမ်းကြည့်နိုင်သမျှ စုံစမ်းကြည့်တာပေါ့"

*

မတော်တဆမှုဖြစ်ခဲ့သော တိုက်ခိုက် အနီးအနားရှိ နေထိုင်မှုများကို မေးမြန်း စုံစမ်းကြည့်သော အခါ များ သောအားဖြင့်က မတော်တဆမှု ဟု သာ ထင်မြင်လက်ခံထားကြသည် ကို တွေ့ရ၏။

သို့သော် အချို့စကားများ ထဲမှ စဉ်းစားစရာများကို မေစံရှား သတိပြုမိသည် ။

"အရင်က သတိထားမိသလောက်ဆိုရင် Safty First ဆိုတဲ့ ဗီဒီယိုက

ဖျက်နေတဲ့ အဆောက် အဦမှာ တစ်ခု၊ ဆောက်နေတဲ့ အဆောက်အဦမှ တစ်ခုလို့ ထင်တယ်။ ဘယ်တုန်းက လမ်းကိုဖြတ်ပြီး ပြောင်းချိတ်လိုက်မှန်း မသိဘူး။"

တစ်ဦး၏ စကား။

"ဖျက်နေတဲ့ အဆောက်အဦက ဖျက်နေတုန်းမှာ အလုပ်သမားတွေ ပြောတာက နံရံတွေ သိပ်ပြီး ခိုင်ခံ့သေးတယ် ဆိုပဲ"

နောက်တစ်ဦး၏ အပြော။

"ဖြစ်တာကတော့ အတော့်ကို ကြံကြံဖန်ဖန်ပဲ။ ဒီလူ ကံဆိုးလွန်းလို့ ပါဗျာ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အုတ်ခဲတွေ ပြုတ်ကျမှန်း တွေးလို့ ကို မရပါဘူး၊ တကယ့်ကို တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ကြီးပဲဗျ၊ ယုံတောင် မယုံချင်ဘူးဗျာ"

နောက်တစ်ဦး၏ မချင့်မရဲ ဝေဖန်မှု။

ယင်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ တာဝန်ယူစစ်ဆေးခဲ့သော ရဲအုပ်ထင်လင်းမှာ မေစံရှား၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သည့် မို့ မေစံရှားက သွားရောက်တွေ့ဆုံသောအခါ...

"မသင်္ကာစရာ မတော်တဆမှုတစ်ခုလို့ ကျွန်တော်လည်း သုံးသပ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာမှ သဲလွန်စ မရဘူး၊ ဒီတော့ မတော်တဆမှုလို့ ပဲ အမှုကို ပိတ်ရမှာ ပဲ"

ရဲအုပ်ထင်လင်း၏ အမြင်။